

Резитба на френското грозде

Френското грозде е от културите, с чиято резитба през първите две-три години се формира храстът, за да се получат високи добиви и качествени плодове. Резитбата се извършва по време на дълбокия покой след листопада до началото на вегетацията, но не по-късно от средата на март. Пъпките, особено на касиса, се развиват рано, при закъсняване силно набъбват и лесно се оронват.

Всяка година от приосновните пъпки на кореновата шийка израстват голям брой издънки. Те се разрастват в клони и се разклоняват. Цветът на кората на издънките (основните клони) е важен морфологичен признак, който се променя в зависимост от възрастта. Едногодишните са сиво-белезникави, двугодишните – канелени със сиви ивици, тригодишните – сиви или сиво-кафеникави, четиригодишните – сивочерни. Този белег се използва при резитбата. Най-висок добив и качествени плодове се получават от две и тригодишните основни клони.

Резитбата за формиране започва веднага след засаждане на растенията и завършва в края на третата година. Клонките се режат ниско - на една-две видими пъпки от почвената повърхност. Ако растенията са с повече от едно клонче, на всяко се оставят само по една-две пъпки. Това подпомага прихващането и образуването на нови издънки. Ако се режи по-високо, новите издънки израстват от връхните пъпки, а приосновните остават спящи. При такава резитба растенията се формират върху скъсено стъбло и през следващите години израстването на нови летораста от приземните пъпки спира. Високо-формираните храсти имат слаб растеж и към третата – четвъртата година почти не образуват нови издънки. Такива растения бързо застаряват, добивите са ниски, а плодовете - некачествени.

През следващата година след листопада се оставят четири – пет силни издънки (над 35-40 см), а при много добре развитите растения и повече. Те трябва да са симетрично разположени в храста, за да не си пречат, добре да се огряват и проветряват. Изрязват се всички слаби (под 35 см), болни, счупени, неправилно разположени и преплитащи се клони. През втората година според състоянието на растенията отново се оставят по 5-6 едногодишни издънки и съответно 4-5 двугодишни. По същия начин се постъпва и през третата като броят на тригодишните основни клони се определя от растежа. Когато храстът е добре развит и се образуват достатъчно издънки за заместване, броят на тригодишните основни клони може да е по-голям или по-малък. В края на третата и началото на четвъртата година добре формираните храсти трябва да имат по 5-6 едногодишни, 4-6 двугодишни и 3-5 тригодишни основни клони.

Резитба за съкращаване на клоните не се препоръчва, понеже короната силно се стъстява. При нашите климатични условия отглежданите сортове са с добра способност за разклоняване и не се налага съкращаване. Резитбата на основните клони трябва да се извършва до основата на храста, без да се оставят чепове.

Резитбата за плододаване се прави след края на третата и в началото на четвъртата година. Всяка година се изрязват до основа над 4-5 годишните, полегнали, слаби, счупени, преплитачи се и нападнати от болести и неприятели основни клони. На тяхно място през следващата вегетация израстват нови. Оставените след резитбата основни клони трябва да са правилно разположени, да осигуряват добро проветряване и огряване. В един добре формиран храст обикновено има 14-18 издънки от различна възраст, но не по-стари от четири години.

През периода на пълно плододаване също е необходимо да се създават условия за образуване най-малко на 5-6 добре развити издънки. Чрез новоизраслите клони се определя и регулира броят на две и тригодишните основни клони в храста. Ако растежът им е слаб и новите издънки са малко на брой, е задължителна по-силна резитба. Премахват се повече от тригодишните клони или някои от по-слабо развитите двегодишни.

Застаряващите растения имат все по-малко основни клони. В такива случаи се прилага резитба за подмладяване на храстите. Изрязват се всички тригодишни, а при по-слабите растения и част от двегодишните основни клони. След такава резитба и при добри грижи – обработка, подхранване и напояване, от основата на храста израстват голям брой издънки. Когато достигнат височина 10-15 см се оставят не повече от 5-6 добре развити и правилно разположени издънки, останалите се премахват. През следващите години се прилагат основните принципи на резитбата и се възстановява съотношението на различните по възраст основни клони. По този начин се удължава животът на растенията.

Деси Голичева
Аквamat 2000 ООД